

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 26 kwietnia 2023 r.
sprawy **I. P.**
skazanego z art. 157 § 1 k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt IX Ka 1173/21,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie
z dnia 17 września 2021 r., sygn. akt II K 402/19,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od skazanego I. P. na rzecz oskarżyciela posiłkowego B. K. kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

I. P. został oskarżony o to, że w dniu 6 grudnia 2018 r. w miejscowości O., przy skrzyżowaniu ulic [...] i [...], poprzez zadawanie uderzeń metalowym prętem zbrojeniowym po ciele spowodował naruszenie czynności narządów ciała B. K., skutkujące złamaniem otwartym wieloodłamowym rzepki prawej, rozkawałkowaniem dalszego bieguna rzepki, złamaniem bliższego odcinka kości strzałkowej lewej, złamaniem przedramienia lewego - złamanie kości łokciowej,

stłuczenie palców IV i V-go ręki lewej, powodując tym rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego, trwający powyżej dni siedmiu, tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, wyrokiem z dnia 17 września 2021 r., sygn. akt II K 402/19:

I. uznał I. P. „winnym zarzucanego mu czynu” i za to skazał go, na podstawie art. 157 § 1 k.k., wymierzając mu karę 5 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 i 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego B. K. nawiązkę w kwocie 80.000 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę, wyrokiem z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt IX Ka 1173/21, Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną w pkt. I karę pozbawienia wolności obniżył do 4 lat, zaś z podstawy prawnej orzeczonej w pkt. II nawiazki wyeliminował § 1 art. 46 k.k., w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

Obrońca skazanego wniosła kasację od wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości i zarzucając mu obrazę przepisów prawa procesowego, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1. art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez niedostrzeżenie w toku kontroli apelacyjnej, iż Sąd I instancji nie zawarł w punkcie I sentencji kwalifikacji prawnej czynu, za który został skazany I. P., która to obraza przeniosła się na grunt postępowania odwoławczego - co jest równoznaczne z brakiem podstawy do orzeczenia wyroku skazującego i przesądza o jego wewnętrznej sprzeczności, albowiem rozmiar reakcji karnej jest ściśle powiązany i wynika wprost z kwalifikacji prawnej czynu, a zważywszy na charakter tego uchybienia, a zwłaszcza jego skutki, należy przyjąć, iż miało ono istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku;

2. art. 433 § 1 in fine k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 447 § 1 k.p.k. w zw. z 457 § 3 k.p.k. poprzez brak wnikliwości i rzetelności przy rozpoznaniu apelacji obrońcy co do winy skazanego I. P., a zatem zwróconej przeciwko całości wyroku orzeczonego w I instancji, przejawiający się niedostrzeżeniem istotnych okoliczności, decydujących o winie lub niewinności.

Podnosząc powyższe, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie oraz wyroku Sądu Rejonowego w

Pruszkowie z dnia 17 września 2021 r., sygn. akt II K 402/19 i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W pisemnych odpowiedziach na kasację obrońcy prokurator oraz pełnomocnik pokrzywdzonego wniesli o jej oddalenie jako bezzasadnej w stopniu oczywistym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, w związku z czym podlega rozpoznaniu i oddaleniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W pierwszym rzędzie należy podkreślić, że w postępowaniu w sprawie I. P. nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. na żadnym z etapów tego postępowania. O wewnętrznej sprzeczności orzeczenia można mówić wtedy, gdy w treści orzeczenia co najmniej dwa jego poszczególne rozstrzygnięcia pozostają do siebie w takiej relacji, że ich obu naraz nie da się wykonać, ponieważ powodują przeciwstawne konsekwencje prawne tak, że wykonanie jednego rozstrzygnięcia powoduje unicestwienie drugiego, prowadząc do sprzeczności logicznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2022 r., V KK 292/22). W orzeczeniach zapadłych względem I. P. – w szczególności w wyroku pierwszoinstancyjnym – z taką sytuacją nie mamy do czynienia. Autorka kasacji upatruje zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej w niewskazaniu w wyroku Sądu I instancji kwalifikacji prawnej czynu wprost, a jedynie przez odwołanie do treści zarzutu aktu oskarżenia. Ponieważ zaś sankcja karna pozostaje w ścisłym związku z naruszoną normą prawną, dostrzega w tym wewnętrzną sprzeczność orzeczenia Sądu Rejonowego, co, jej zdaniem, umknęło uwadze Sądu II instancji.

O ile można się zgodzić z obrońcą, że sformułowanie podstawy skazania wyłącznie poprzez odwołanie się do kwalifikacji prawnej czynu ujętej w akcie oskarżenia nie jest rozwiązaniem powszechnym i modelowym, albowiem zmniejsza klarowność orzeczenia, to nie sposób zaaprobować wyciągnięte przez skarżącą z tego faktu wnioski. Nie ulega przecież wątpliwości, że z treści wyroku Sądu I instancji w sposób jasny wynika, iż I. P. został skazany za czyn zarzucony mu w akcie oskarżenia, kwalifikowany z art. 157 § 1 k.k., a wymierzona mu kara mieści się w granicach określonych w tym przepisie (od 3 miesięcy do 5 lat). Nie zachodzi

więc żadna sprzeczność między kwalifikacją prawną przypisanego mu czynu a wymierzoną za niego karą.

Odnosząc się do uwag skarżącej na temat niespełniania przez wyrok Sądu I instancji wymogów art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. - co wszelako nie zostało podniesione w apelacji, a więc stanowi zarzut nowatorski, niedopuszczalny w kasacji – trzeba wyraźnie stwierdzić, że, w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz poglądów przedstawicieli nauki, w sytuacji, gdy sąd nie modyfikuje opisu czynu określonego w akcie oskarżenia, wystarczające jest przyjęcie w sentencji wyroku, iż uznaje się oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu (por. R. Stefański, S. Zabłocki, Kodeks postępowania karnego, Tom. III, Komentarz do artykułów 297 – 424, publ. Lex, teza 13 wraz z przywołaną tam literaturą). Sąd II instancji, rozpoznając sprawę I. P., nie miał zatem obowiązku wykraczać poza granice zaskarżenia i korygować wyroku Sądu I instancji, gdyż wyrok ten spełnia stawiane mu w ustawie wymogi.

Co do drugiego zarzutu kasacji – należy stwierdzić, że stanowi on próbę podważenia przyjętych przez Sąd ustaleń faktycznych i oceny materiału dowodowego. Sąd II instancji wnikliwie bowiem rozpoznał postawione w apelacji obrońcy zarzuty – o czym świadczy treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku – szeroko się do nich ustosunkowując. Sąd ad quem odwoływał się przy tym do treści konkretnych dowodów – między innymi opinii biegłego czy zeznań świadków zdarzenia. Wykazał, dlaczego nie zgadza się z zarzutami apelacji i uznaje poczynione przez Sąd I instancji ustalenia za trafne. To, że w rezultacie kontroli instancyjnej nie doszło do zmiany wyroku Sądu Rejonowego w satysfakcjonującym oskarżonego wymiarze, nie uzasadnia twierdzenia, że Sąd Okręgowy rozpoznał sprawę w sposób mało wnikliwy i rzetelny. Przesądza to o nietrafności drugiego z zarzutów kasacyjnych.

Ponieważ żaden z podniesionych przez skarżącą zarzutów nie zasługiwał na uwzględnienie, kasację niniejszą należało oddalić, o kosztach postępowania rozstrzygając z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, zasądzonych od skazanego na rzecz oskarżyciela posiłkowego B. K., ustalono na podstawie § 12 ust. 1 w zw. z

§ 11 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.